

TIZENÖTÖDIK FEJEZET

AZ ELSŐ ZSIDÓELLENES INTÉZKEDÉSEK

Letartóztatások és megfélemlítés

AZ SS- ÉS GESTAPO-EGYSÉGEK, amelyek 1944. március 19-én a kora reggeli órákban a Wehrmacht-egységekkel együtt jöttek Magyarországra, a megszállással párhuzamosan kezdték meg működésüket. A terveket már korábban kidolgozták hírszerzői jelentések és Wilhelm Höttl állam-biztonsági és kémelhárítói irodája budapesti részlegének a németellenes erőkről összeállított listája alapján. A bebörtönözendő ellenséges érzelű személyek névsorában Magyarország vezető politikai és gazdasági személyiségei szerepeltek, köztük az arisztokrata-konzervatív elit tagjai, akiktől nagymértékben függött a zsidók biztonsága, valamint az üzleti és pénzügyi élet zsidó vagy zsidó származású vezetői. A névsor sok vezető művészt, újságíró és kormánytisztviselőt is tartalmazott – köztük a rendőrség, a diplomáciai és a kémelhárító szolgálat néhány kiemelkedő tagját –, akiket a Harmadik Birodalom tényleges vagy potenciális ellenfelének tartottak. A letartóztatási parancsokban a Birodalmi Biztonsági Főhivatal (RSHA) által meghatározott birodalmi érdekek tükröződtek.

A megszállás után nem sokkal letartóztatott vezető politikai és pénzügyi-gazdasági személyiségek között volt Keresztes-Fischer Ferenc belügyminiszter, Keresztes-Fischer Lajos, a kormányzó katonai irodájának vezetője, Sigray Antal, Szapáry Lajos, Csekonicz István és Apponyi György grófok, valamint Gratz Gusztáv, Rassay Károly¹, Laky Dezső és Somogyváry Gyula, a képviselőház tagjai, Bajcsy-Zsilinszky Endre, Szentiványi Lajos és Nagy Ferenc kigazdapárti politikusok. Buchinger Manó, Mónus Illés, Malasits Géza és Peyer Károly¹, a Szociáldemokrata Párt vezetői és tagjai, Parragi György és Szvatkó Pál újságírók, Szentmiklóssy Andor és Szegedy-Maszák Aladár² külügyminisztériumi tisztviselők, Baranyai Lipót, a Nemzeti Bank ny. elnöke, Sombor-Schweinitzer József, a politikai rendőrség vezetője, Aschner Lipót, Chorin Ferenc, Goldberger Leó és Kornfeld Móric, vezető zsidó tőkésék